

משיח בפרשה

מחזור שלישי

פרשת בהעלותך

אידועי הפרשה

קבוצת יהודים שלא יכלו לחגוג את חג הפסח כהלכתו מבקשים פתרון וה' מורה להם להקריב את קרבן הפסח בי"ד באייר. ה' מצווה את משה לעשות שתי חצוצרות כסף שישמשו לכנס את העם, ולהודיע על נסיעת המחנות.

בני ישראל מתלוננים על כך שהם מתגעגעים לסיר הבשר במצרים וה' מבעיר אש בקצה המחנה. עולו של העם קשה על משה, והוא פונה לה' שמצווה אותו לבחור שבעים זקנים שיעזרו לו. בתגובה לתלונת בני ישראל מוריד ה' שלווים מהשמים וכאשר אוכלים בני ישראל מן השלווים, רבים נהרגים. בסיום הפרשה מסופר על מרים ואהרון שדיברו לשון הרע על משה ומרים נענשת על כך בצרעת.

נבואה שמגשימה את עצמה!

מי הציע פתרון לבעיית האנרגיה העולמית? מי שאף שעם ישראל כולו יהיו נביאים, והאם שאיפה זו התגשמה? מה כל כך מיוחד בנבואה והאם בשורת הגאולה היא נבואה? על כל זה ועוד בשיעור שלפנינו

מבוסס על ד"מ ש"פ בהעלותך תנש"א, לקו"ש חל"א ע' 163, ספה"מ מלוקט ח"ב ע' נ', שיחת ש"פ שופטים תנש"א

1. פתיחה

האקלים בעולמנו משתנה בדהירה, ומרבית ממקורות האנרגיה נמצאים בידיים בלתי אחראיות. תחום מציאת מקורות אנרגיה חלופיים לדלקים המחצביים (כמו פחם ונפט), עבור העולם כולו, מתפתח בעשור האחרון במהירות רבה. כבר מזמן ברור שזהו צורך חיוני (להמחשת העניין: מחקר שנערך במימון של האו"ם גילה כי למעלה מ-4 מיליארד דולרים הושקעו בשנת 2007 באנרגיה מתחדשת ברחבי העולם, זו הייתה עלייה של 60% מהשנה שלפני כן. כמו כן, ממשלות מכל רחבי הגלובוס משתפות פעולה ומסבסדות את החשמל המיוצר באמצעים החדשים).

כחלק מההתפתחות המואצת של תחום האנרגיה החלופית, עובדים מהנדסים רבים על פיתוח אנרגיה מהרוח ומהשמש, מגלי הים ועוד. במקביל – משתכללות גם הדרכים להמרת, הובלת ואחסון האנרגיה החדשה, כך שתהיה זולה ורווחית יותר.

א-ב-ל, הרבה לפני שהנושא הפך להיות 'טרנד' מדעי ואפילו פוליטי – כבר היה מישהו שהתריע ש'ככה זה לא יוכל להימשך' וכי יש לאתר מקורות אנרגיה חלופיים. את התרעתו נימק בכך שמקורות האנרגיה אליהם התרגלנו הולכים ומתדלדלים, וכן בסכנה הטמונה בכך שהעולם נעשה תלוי ביצרניות הנפט הערביות המעורערות.

לא באנו להוכיח את כח נבואתו של אותו אדם, אלא להמחיש עד היכן הרחיק כח ראייתו הנבואי המוכח וכיצד זיהה תמיד, כפי שהתרחש במקרה שתארנו, את התמונה הנכונה לפני כולם.

ניחשתם נכון, זהו הרבי מליובאוויטש מלך המשיח. הרבי עורר על בעיית האנרגיה העולמית לפני למעלה מ-35 שנה ובד בבד הציע פתרונות מעשיים לבעייה! חלקם הם אותם פתרונות שמבצעים המדענים היום.

ובכן, ברור: 'נבואת האנרגיה' הינה רק אחת מתוך נבואות רבות של הרבי. הרבי חזה את הניצחון במלחמת ששת הימים, הבטיח את קריסת הקומוניזם בברית המועצות שנים רבות לפני שאירעה וידע לומר במלחמת המפרץ שהשימוש במסכות האב"כ מיותר. הרבי הינו היחיד שהתריע בכאב לפני 40 שנים ויותר, שנכונותן של ממשלות ישראל לוותר על שטחים מארץ הקודש, הינה הרת אסון ותוליד אבדות נוראות...

נבואה אחרת של הרבי, המפורסמת והמרכזית ביותר, מתייחסת לגאולה האמיתית והשלימה. הרבי ניבא שהגאולה תתחולל בדורנו. הרבי, שכל דבריו התממשו במלואם, הוא שבישר לעם ישראל ולעולם כולו כי הגאולה המובטחת קרובה לבוא, ושעלינו להיות שותפים בהכנה האחרונה להתגלותה. בידנו – הבהיר הרבי – לזרז את ביאתה ולהגיע אליה רגע אחד קודם.

הלימוד על הגאולה וקיום המצוות מתוך כוונה לקרב את התגלותה – הם שיביאו אותה רגע אחד קודם, ויחסכו מכולנו את צער הגלות, וגם – הרבה בזבז אנרגיה!

2. יסודות באמונה

א. האמונה מבוססת על שורה של עקרונות והנחות יסוד.

אחד מגדולי המנהיגים והמלומדים שקמו לעם ישראל – הרמב"ם, רבי משה בן מימון – ניסח בקפידה שלושה עשר עיקרים שכולם יחד בונים השקפת עולם יהודית מתוקנת. הרמב"ם קובע כי אפשר להאמין בשנים עשר מתוכם, ועדיין להיחשב 'כופרים בעיקר' (ח"ו), כי כל אחד מהשלושה עשר נחשב עיקר באמונה ולכן נדרשת מידה שווה של אמונה כלפי כל אחד מהם.

אחד העיקרים, השישי בסדר העיקרים של הרמב"ם, הוא האמונה בתופעת הנבואה: עלינו להאמין שאנשים שעוברים תהליך הכשרה נפשי מפרך, ורוכשים תכונות מרוממות ונאצלות, יכולים לזכות להתגלויות אלוהיות! זוהי הנבואה – הקדוש ברוך הוא משרה על אנשים נבחרים מרוחו, וחושף לפניהם דברים שאינם ידועים לשאר בני האדם. לפעמים הוא עושה זאת במטרה שהם יגלו את הדברים לאחרים ולפעמים רק בשביל שישמרו אותם לעצמם.

בפרשתנו, מתלונן משה רבנו לפני הקדוש ברוך הוא על הקושי בהנהגת העם: "לא אוכל אֲנִי לְבַדִּי לְשַׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מְאֹדִי". בתגובה לכך מורה לו ה': "אֲסַפֶּה לִּי שְׁבָעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּתָּהּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵיוֹ וְלִקְחָתָּהּ אֶתְּם אֵל אֶהְיֶה מוֹעֵד וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ". וְיִרְדְּתִי וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם וְאֶצְלָתִי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ בְּמִשְׁאֵל הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אִתָּהּ לְבַדְּךָ". 'תלונתו' של משה היא

על יחידיותו כנביא ומנהיג לעם ישראל שהתרחב והתפתח מעם של עבדים לעם הנבחר העומד להיכנס אל הארץ המובטחת. פתרון הבעיה הוא פיזור, או "האצלה" של התקשורת הייחודית שהייתה למשה רבנו עם הקדוש ברוך הוא, לשבעים זקני ישראל.

התורה מתארת כיצד משה אוסף את 70 הזקנים, ורוחו אכן נאצלת עליהם והם מתנבאים. אך אז מספרת התורה:

מקור 1 | במדבר פרק יא פסוקים כו-כט

וַיִּשְׂאָרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתָּנַח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ, וְהֵמָּה בְּכַתְּבִים, וְלֹא יָצְאוּ, הָאֵהָלָה; וַיִּתְנַבְּאוּ, בַּמַּחֲנֶה. וַיֵּרֶץ הַנֶּעֱר, וַיִּגְדַּל לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר: אֶלְדָּד וּמִידָד, מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה. וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרְיוֹ, וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי מֹשֶׁה, כִּלְאִם. וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה, הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי; וּמִי יִתֵּן כָּל עִם ה', נְבִיאִים כִּי יִתֵּן ה' אֶת רוּחוֹ, עֲלֵיהֶם.

אלדד ומידד נשארו במחנה בזמן שמושה אסף את הזקנים מסביב לאוהל מועד, אבל גם הם קיבלו רוח נבואה ששרתה עליהם. יש מפרשים שהנבואה הגיעה להם בזכות; אך יש שלומדים מכך שהם היו חריגים מהדגם שהציע ה' למשה כנביאים, ולא היו ראויים להיות חלק מההנהגה החדשה של עם ישראל. ואף על פי כן נחה עליהם רוח הקודש והם מתנבאים!

והנה, מי שמבקש לעצור את אלדד ומידד הוא דווקא יהושע, תלמידו המובהק של משה. הפירוש הפשוט של הפועל "כלאם", הוא "כלא אותם", או "כלה אותם", כפי שמציע רש"י. תרגום יונתן על הפסוק מציע לפרש כך, "אדוני משה, בקש רחמים מלפני ה' וכלה מהם את רוח הנבואה".

ודווקא אז, ברגע הקריטי הזה (שעשוי להיות הרגע שבו יתגלה ויתגשם עומק רצונו של משה בקשר להנהגה העתידית של העם ושל מנהיגים בישראל), עונה משה ליהושע: האם בגלל זה שהם מתנבאים אתה מקנא לי? הרי רצוני הוא שכל עם ישראל יהיו נביאים, הלוואי שה' יתן רוח נבואה על כולם!"

בדיחה: סוחר עשיר השיא את בתו לבחור בן ישיבה ואת הנדוניה הפקיד בידי חברו שהיה עשיר מפורסם. לאחר שעברו שבעת ימי המשתה הלך החתן והוציא את הנדוניה מידו של זה והפקיד בידי אחר. גער בו חותנו: "חזקה על בן ישיבה, שהוא בטלן! עשיר מופלג כחברי אינו נאמן עליך, והלה שאינו מגיע לקרסוליו, נאמן בעיניך?!"

שתק החתן ולא אמר כלום. והנה, לא עברו ימים רבים והעשיר המפורסם הפסיד את כל נכסיו. התפלל החותן ושאל את החתן: "שמא נביא אתה?"

החזיר לו החתן: לא נביא אני ולא בן נביא, אלא במקרה שמעתי את חברך העשיר מתפלל בדביקות גדולה על ביאת המשיח. מיד הבנתי ואמרתי: אם הוא הגיע למצב כזה, שהוא מחכה לביאת המשיח, מוטב שאציל את כספי...

ב. תקוותו של משה תתממש בגאולה הקרובה!

תקוותו של משה רבנו, שכל עם ישראל יהפכו לנביאים, לא התקיימה בימיו. אך, היא עתידה להתממש בגאולה האמיתית והשלימה, במהרה בימינו.

כך אומרים חז"ל:

מקור 2 | מדרש תהילים על פרק יד פסוק ז

שני פעמים כתוב בספר תהילים "מי יתן מציון". אחד בספר ראשון, ואחד בספר שני, ולמה? אמר ר' לוי, הרב אמר אחד והתלמיד אמר אחד. הרב

[=הקב"ה] אמר אחד: "מי יתן והיה לבבם זה להם". והתלמיד [=משה] אמר: "ומי יתן את כל עם ה' נביאים". לא דברי הרב ולא דברי התלמיד מתקיימין בעולם הזה. אבל לעולם הבא שניהם מתקיימין.

הווי אומר – בימות המשיח, כל עם ישראל יהיו נביאים!

בחסידות מוסבר שהחידוש בדברים אלו הוא לא רק לגבי היהודים שבזמן הגלות לא שרתה עליהם רוח נבואה, בכך שבגאולה תשרה עליהם רוח הקודש. אלא יש כאן חידוש גם כלפי אותם נביאים שכן שרתה עליהם רוח הקודש במהלך ההיסטוריה, כי הנבואה ששרתה בעבר הייתה בדרגה נמוכה בהשוואה לנבואה שתהיה לעתיד לבוא לכל יהודי!

ההגיון בכך ברור: הרי לפני בוא הגאולה, בכל זמן שהוא, הנבואה נחשבת כתופעה חריגה ולא-טבעית (ובאמת כדי שהנבואה תשרה על אדם מסוים עליו להיות מיוחד במינו כפי שנראה בהמשך). יותר מזה: בשעת ההתנבאות עצמה היו הנביאים יוצאים מגדרם וממצבם הרגיל, עד שחלקם היו משתטים ממש ונדרשו להתרחק מסביבת בני אדם בשעת הנבואה. וכשנוסיף לזה את עצם העובדה שהנבואה הייתה קיימת רק אצלם אנשים בודדים – אנו מקבלים תופעה נדירה ומיוחדת, דבר פלא ממש.

מקור 3 | רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ז הלכה א

מיסודי הדת, לידע שהאל מנבא את בני האדם; ואין הנבואה חלה אלא על חכם גדול בחכמה, גיבור במידותיו, ולא יהיה יצרו מתגבר עליו בדבר בעולם אלא הוא מתגבר בדעתו על יצרו תמיד, בעל דעה רחבה נכונה עד מאוד.

וזה יהיה החידוש העצום שיתחולל בגאולה, שאז תהפוך הנבואה להיות דבר רגיל ופשוט, ממש תופעה טבעית כחלק ממערכת החיים הרגילה... עד כדי כך שאפילו ילדים וילדות יזכו לנבואה!

ג. אלוקות "בפשיטות" ולא "בהתחדשות".

מצד שני, למרות שהנבואה תשרה על כל בני ישראל – לא לכולם תהיה השראה במידה שווה. את זאת ניתן ללמוד ולהבין והפסוק בספר יואל שמדבר על הנבואה לעתיד לבוא:

מקור 4 | יואל פרק ג פסוקים א-ב

וְהָיָה אַחֲרַי כֵּן, אֲשַׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בֶּשָׂר, וְנִבְּאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם; זְקֵנֵיכֶם, חֲלָמוֹת יַחְלֹמוּן; בַּחֲוִירֵיכֶם, חֲזִינֹת יֵרְאוּ. וְגַם עַל הָעֶבְדִּים וְעַל הַשְּׂפָחוֹת, בְּיָמֵים הַהֵמָּה אֲשַׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי.

מזה שהפסוק משתמש בביטויים שונים – "ונבאו", "יחלמו", "חזיונות יראו" ו"אשפוך את רוחי", מובן שמדובר בדרגות שונות של נבואה. וכך אכן מסבירים המפרשים ש"יהיו בהם מעלות זה למעלה מזה, כמו שהיו בנביאים שעברו, עד שאולי יהיה בהם כמשה רבנו ע"ה".

[אגב, בעניין הזה מעלה הרבי שאלה מעניינת: האם בגאולה כשכולם יהיו ראויים לנבואה, ייצטרכו ללבוש אפוד בד, כשם שבעבר היו מלבישים את מי שראוי היה להשראת רוח הקודש במטרה 'לסמן' אותו ולהודיע לכל שהוא זכה להגיע למדרגת נביא? לכאורה נראה לומר שלא יהיה בזה צורך כיון שכולם יהיו נביאים, אך הרבי מסביר שמכיון שגם אז יהיו הבדלים מבחינת מעלת ומדרגת הנבואה – הרי אלו שיהיו במדרגה גבוהה מכל היתר יצטרכו ללבוש את האפוד, במטרה להודיע למי שרוצה לדעת ולברר דברים מיוחדים אצל אותם בעלי נבואה גבוהה].

השאלה המעניינת היא: מה קורה בכל הקשור לנבואה בימינו או? האם ישנה מציאות של נבואה כיום בעולם? ואם כן במה היא מיוחדת?

לכאורה, לנוכח דברי חז"ל "משמתו נביאים האחרונים – חגי וזכריה ומלאכי – נסתלקה רוח הקודש מישראל" נראה לומר שאין היום צורך להכיר בנבואה או לחפש נביאים, ונותר לנו רק להמתין לביאת הגאולה שבה נהפוך כולנו לנביאים. על בדיוק נשיב בחלק הבא.

בדיחה: יהודי שואל את חברו: מתי תחזיר לי את החוב שלך? משיב לו חברו: מה אני נראה לך, נביא?...?

3. ציפייה ברמה אחרת לגמרי

א. העולם נדרש לתקופת הכנה והכשרה לפני הגאולה

על השאלה ששאלנו, משיב הרמב"ם באיגרת תימן המפורסמת שלו, באומרו שתופעת הנבואה תחזור בסיום תקופת הגלות כדי להכין את עם ישראל לקראת הגילויים האלווקיים הנשגבים שיהיו בגאולה!

מקור 5 | הרמב"ם באיגרת תימן

אבל יש אצלנו קבלה גדולה ונפלאה, קבלתי אותה מאבי שקבל מאביו ומאבי אביו והוא קיבל הדבר וכן הדבר עד תחילת הגלות של ירושלים . . . שבנבואת בלעם רמז שתחזור הנבואה לישראל אחר שתפסוק מהם . . . ואין ספק שחזרת הנבואה היא הקדמת המשיח, שנאמר יואל ג, א "ונבאו בניכם ובנותיכם" וגומר.

אם כך, גם היום זהו "מיסודי הדת לידע שהאל מנבא את בני האדם" - כדי שברגע שנתוודע לדברי נבואה, נתייחס אליהם ברצינות הראויה לדבר שנועד להכשיר אותנו לקלוט את גילויי האלוקות של ימות המשיח. מטרת הגאולה היא שכל החידושים והדברים הנפלאים שיתחדשו בה לא יבואו לעולם כדבר ניסי ועל-טבעי, אלא להיפך, שהאלוקות וה'ניסיות' ישתלבו בטבע הרגיל של העולם. ולכן, גם לייעוד הנפלא עליו למדנו של הפיכת כל יהודי לנביא בזמן הגאולה, צריכה לבוא הכנה והכשרה של העולם לקבלת הייעוד הזה עוד לפני שהגאולה מתגלית.

מסיבה זו, מבאר הרבי, תשרה על מלך המשיח בעצמו רוח נבואה לפני הגאולה, מעין הכנה לרוח הנבואה המושלמת שתשרה עליו ועל כל יהודי בבוא הגאולה!

והשאלה הנשאלת כמובן, היא: איך מזהים דברי נבואה בימינו? כיצד נדע מיהו נביא?

התשובה על כך ניתנה גם היא, כמה מפתיע, על ידי הרמב"ם: האישיות ומבחן התוצאה. ברגע שמכירים שלאישיות של הדובר יש פוטנציאל לקבל רוח נבואה, בודקים את מידת הנכונות של העתידות שהוא מגלה, ואם יש להם מאה אחוזים של דיוק – נביא אמת הוא. אם מעולם לא נפלה שעה אחת מדבריו ארצה, מקבלים אותו כנביא ללא עוררין!

כשהתחילה להתגלות תורת החסידות, שמהווה הכנה ישירה לימות המשיח, החלה לבלוט שוב התופעה של נבואה גלויה בעם ישראל. נדמה שאי אפשר לתאר זאת טוב יותר מתיאורו של האדמו"ר הצמח צדק בעצמו שכתב: הבעל שם טוב ז"ל אשר כמוהו לא היה מימות הראשונים, לאי פלאות ניסים היוצאים המטבע היו נראים על ידו, כאשר שמעתי . . . שהוא ותלמידו הרב המגיד נ"ע היו רואים מסוף העולם ועד סופו ממש בעין ראייה . . . גם מזקני נ"ע [=אדה"ז] שמענו עתידות, קולע אל השערה".

'תופעת הנבואה' הזו המשיכה להתקיים אצל כל רבותינו נשיאנו בדורות הבאים, עד לרבי מלך המשיח, כפי שידוע ומפורסם.

ב. בשורת הגאולה עצמה שייכת לנבואה!

ומה זה אומר לנו?

לפני שניגש ללימוד ההוראה בפועל, עלינו להבין ולהפנים מהי המשמעות של כך שהנבואה חזרה לעולם, כהכנה לביאת המשיח ולביאת הגאולה. ולא רק זה, אלא נגלה שישנם קשר ושייכות בין הנבואה על ביאת הגאולה לביאת הגאולה עצמה:

האדמו"ר הזקן מסביר שכאשר בשורת הגאולה מגיעה על ידי נביא, אז אפשר להיות בטוחים שהנבואה תתקיים בוודאות. הסיבה לכך: היו הרבה קיצים וחישובים שונים לסיומה של הגלות ולהתגלותה של הגאולה השלימה, שלא התממשו כפשוטם. הקצים הללו והסימנים, נאמרו על ידי תלמידי חכמים גדולים שבכח חכמת התורה ראו מה שמתרחש בעולמות העליונים, וסיפרו לנו על כך. אבל, כיון שייטכן שבדרך לעולם הזה התחתון (שאינן תחתון למטה ממנו) יוצרו מניעות ועיכובים ויהיו הפרעות להתממשות הדרגות הרוחניות כפי שהן בעולמות העליונים – לא תמיד זה התממש.

מקור 6 | מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים עמודים שנגיה

החכם האמיתי בחכמת האמת יכול להשיג בחכמה עילאה בעולמות עליונים עד שישגו בחכמה עילאה העתידות. אבל בהשתלשלות העולמות יכול להיות שיתהפך הדבר. . מה שאין כן בחינת נביא, ניב שפתים, הוא בחינת דיבור, הוא אמר ויהי, כי וברוח פיו כל צבאם כו', ולכן אם בא הענין בהשתלשלות עד שהגיעו לבחינת דיבור בנביא - בודאי יקוים כי כבר נעשה...

אם היה הדבר בא לפיו של נביא - בודאי יקוים בלי שום שינוי, כי בחינת אלקות שמתגלה למטה לבחינת דיבור שיבוא זה בעולם - הוא חיות זה העולם וקיומו, וברוח פיו כל צבאם כו'. על כן כל דברי ה' ביד הנביאים לא נפל דבר ארצה אפילו קוצו של יו"ד.

זאת אומרת שרק כאשר בשורת הגאולה באה מפיו של נביא, אפשר להיות בטוחים במאת האחוזים (ולא ב-99.9) שנבואתו תתקיים כפשוטה ממש. כעת נוכל לעבור ללימוד וההוראה מכל זה עבורנו.

ג. ארגז כלים למשתמש

ראשית כל עלינו להיות מודעים וחדורים בהכרה שהדור שלנו זכה שישרה בקרבו אדם שעונה לכל נתונים הנזכרים: הרבי מליובאוויטש מלך המשיח. אישיות שמגלמת את ההגדרה ההלכתית: "חכם גדול בחכמה, גיבור במידותיו... דעתו פנויה תמיד למעלה, קשורה תחת הכסא הכבוד", ושהשמיע לנו שורה של עתידות שהתקיימו במלואם.

ובאותו קול מהדהד ניבא הרבי, שבדורנו תיחתם מסכת הצרות והייסורים של עם ישראל, ואנו נחוה את בוא הגאולה בפועל ממש בדור הזה! בנושא זה נתן הרבי בעצמו לדבריו מימד של נבואה פעמים רבות. ולכן הרי זה צריך להוסיף עוד יותר חיות ושמחה בסיום העבודה והכנת עצמו באופן ד"עמדו הכן כולכם" להגאולה, ובפרט על ידי הוספה ב"נר מצוה ותורה אור" ובאופן שזה יגיע ויאיר בכל הסביבה. עד בכל העולם כולו.

משום כך, הציפייה שלנו לבואו של המשיח אינה כמו בכל הדורות. זו ציפייה ברמה אחרת לגמרי, על סמך דברי נבואה. לכן מלא ביטחוננו שהיא תתגשם, ובמהרה.

אנו שהובטחנו על ידי נשיא הדור ב"נבואה העיקרית" שתיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא", יודעים שהרבי דיבר על מה שהוא כבר ראה בעולם הזה לכן "לא יהיה פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש"

ולמעשה - הרבי דורש מאיתנו לפרסם זאת ולחיות בהתאם לכך ובוזה אנו מזרזים וממהרים את התגלותו המיידית לעיני בשר רגע אחד קודם!

מקור 7 | דבר מלכות פרשת שופטים אות יא

ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני"י וכל האנשים דדור זה .. עד - הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא".

- ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש - לכאורה: כיצד זה יכול לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך?! והמענה הוא .. כל עניני הגאולה התחילו כבר ("כבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "ויועציך כבתחלה") - לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!